

Силабус дисципліни
Система організації соціальних служб

Ступінь вищої освіти – бакалавр
Галузь знань – 23 Соціальна робота
Спеціальність – 232 Соціальне забезпечення
Освітньо-професійна програма – «Соціальне забезпечення»

Рік навчання: 3, Семестр: 5

Керівник курсу: к.соціол.н, доц. Біскуп Віталій Степанович

Кількість кредитів 5 Мова викладання: українська

Загальна інформація про дисципліну

Програма й тематичний план дисципліни орієнтовані на глибоке та ґрунтовне вивчення здобувачами вищої освіти специфіки державного будівництва і місцевого самоврядування, спрямоване на формування у майбутніх фахівців сукупності знань та певного досвіду на побутовому та професійному рівнях. Мета курсу полягає в опануванні такого рівня знань, вмінь та навичок в рамках діяльності спеціалізованих служб у соціальній сфері, який забезпечуватиме необхідну для фахівця комунікативну спроможність в сферах професійного та ситуативного спілкування, зумовленого професійними потребами шляхом вивчення специфічних особливостей та принципів організації соціальної роботи в спеціалізованих службах. Завдання курсу полягає у вдосконаленні й подальшому розвитку знань щодо діяльності спеціалізованих служб у соціальній сфері, а також теоретичних уявлень про ці служби зокрема та соціальну сферу загалом, передбачених програмою курсу.

Структура курсу

Години (лек. / практ.)	Тема	Результати навчання	Завдання
2 / 2	1. Інституційні засади соціальної роботи.	Орієнтуватися в інституційному забезпеченні соціальної роботи, розуміти основні поняття та терміни соціальної роботи.	Тести, питання
2 / 2	2. Правові засади діяльності соціальних служб.	Володіти юридичними термінами, необхідними для професійної діяльності соціальних працівників, оцінювати ефективність соціально-правової допомоги, планувати і будувати взаємодію з особами, організаціями.	Кейси
4 / 4	3. Структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій (в частині надання соціальних послуг та соціального обслуговування).	Орієнтуватися у системі центральних та місцевих органів соціального захисту населення.	Тести, питання

2 / 2	4. Організаційні засади діяльності соціальних служб (прикладний аспект).	Орієнтуватись в умовах надання різних соціальних послуг, соціальних пільг, які надаються на підставі нормативно-правових документів в межах певних установ та організацій.	Задачі, кейси
4 / 4	5. Правове та організаційне забезпечення соціальних служб для роботи з дітьми, молоддю та сім'ями.	Вміти організовувати, планувати та здійснювати соціально-правову допомоги клієнтам при тісній взаємодії з фахівцями різних організацій і служб.	Задачі
2 / 2	6. Гейткіпінг як нова філософія, концепція та механізм ухвалення рішень в інтересах дітей.	Орієнтуватися в передумовах виникнення соціальних проблем, пов'язаних із життям дітей, вміти оцінювати ситуації сім'ї та оцінку потреб дитини.	Тести, питання
2 / 2	7. Повноваження та структурні підрозділи Державної служби з питань праці.	Розумітися у специфіці діяльності Державної служби з питань праці, повноваженнях фахівців служби.	Кейси
4 / 4	8. Організація процесу надання соціальних послуг.	Знати визначення та структуру державних стандартів надання соціальних послуг, вимоги до організації діяльності соціальних служб.	Тести, питання
2 / 2	9. Зміст і організація роботи інтегрованих соціальних служб.	Розуміти специфіку діяльності інтегрованих соціальних служб, їх мету завдання, принципи, форми та завдання діяльності.	Кейси
4 / 4	10. Недержавні організації у системі соціальних служб України.	Володіти інформацією щодо завдань та функцій недержавних соціальних служб, громадських об'єднань, відділень міжнародних організацій соціальної роботи.	Тести, питання
4 / 4	11. Соціальні служби та центри для осіб постраждалих від насилля.	Орієнтуватися в діяльності Соціальних служб та центрів для осіб, постраждалих від домашнього насилля	Кейси

Рекомендовані джерела інформації

1. Гірняк Г. С., Гнойова І. Ю. Соціально-психологічні чинники розвитку персоналу сучасної організації. Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід : матеріали IV міжнар. наук.–практ. конф., м. Тернопіль, 5-6 квіт. 2019 Нечосіна О. Функціонування системи соціальних послуг в Україні: короткий опис. Київ. 2019. 16 с.
2. Николаєва В.І. Проблемне поле державного управління інституалізацією системи соціальної роботи в Україні. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління. Том 29 (68) № 3. 2018. 68-73 с.
3. Соціальна робота з вразливими сім'ями та дітьми : посіб. у 2-х ч.; Ч. І. Сучасні орієнтири та ключові технології / З. П. Кияниця, Ж. В. Петрович. К. : ОБНОВА КОМПАНІ, 2017. 256 с.

4. Структура управління у сфері соціальної політики. URL: https://www.zoda.gov.ua/files/WP_Article_File/original/000052/52486.pdf
5. Єрьоміна Л.Є. Практикум з соціальної роботи. Част. I : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів / Л. Є. Єрьоміна; за заг.ред. О. В. Федорової. Мелітополь : ФОП Однорог Т.В., 2017. – 140 с.
6. Про соціальні послуги: Закон України від 17 січня 2019 року № 2671-VIII Відомості Верховної Ради, 2019, № 18, ст.73
7. Ільчук Л. І. Розвиток системи інтегрованих соціальних послуг в умовах децентралізації (на прикладі об'єднаних територіальних громад). *Соціально-трудові відносини: теорія та практика*. 2018. № 1. С. 116-123.
8. Роговська О. О., Линник К. Д. Послуга раннього втручання як комплексний сімейно-центрований підхід з надання соціальної допомоги. *Вісник Приазовського державного технічного університету: зб. наук. праць / ДВНЗ «ПДТУ»*. Маріуполь, 2020. Вип. 5. С. 58–63.
9. Лютий В.П. Сучасні стратегії надання соціальних послуг в громадах. URL: https://www.researchgate.net/profile/Vadim-Lutij/publication/354778846_Sucasni_strategii_nadanna_socialnih_poslug_v_gromadah/links/614c3efba3df59440ba4d473/Sucasni-strategii-nadanna-socialnih-poslug-v-gromadah.pdf
10. Синчук С. Про сутність послуги соціального супроводу відповідно до законодавства України. *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. №70. 2020. С. 181–188.
11. Котуков О. Підвищення доступності мешканців об'єднаних територіальних громад до якісних соціальних послуг. *Актуальні проблеми державного управління*. № 1(57). 2020. С. 144-149.
12. Черниш О.О. Поняття «складні життєві обставини» у міждисциплінарному вимірі. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Педагогічні науки*. 2019. №6 (329). Ч.1. С.55-63.
13. Кононович Д. Проблеми соціального захисту сімей, що опинились в складних життєвих обставинах та шляхи їх вирішення. *Social Work and Education*. Vol. 6, №3. Ternopil-Aberdeen, 2019. pp. 240-248.
14. Ільчук, Л. І. Якість обслуговування отримувачів соціальних послуг, які перебувають у складних життєвих обставинах: наукові підходи. *SOCIOПРОСТІР: Міждисциплінарний електронний збірник наукових праць з соціології та соціальної роботи*. № 8. 2019. С. 12-19.
15. Алексеєнко Т.Ф., Гончар Л.В., Куниця Т.Ю., Бибик Д.Д. Вимушені переселенці: соціально-педагогічні проблеми і досвід підтримки. Монографія / за ред. Т.Ф. Алексеєнко. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2020. 240 с.
16. Flavia Martinelli, Anneli Anttonen, Margitta Mätzke. Social Services Disrupted - Changes, Challenges and Policy Implications for Europe in Times of Austerity. 2017. 448 p.

Політика оцінювання

1 Пропущені заняття з поважних причин мають бути підтверджені офіційним документом (лікарняним листом, довідкою з деканату тощо). У випадку, якщо кількість пропущених занять з поважних причин становить більше 50%, здобувач вищої освіти зобов'язаний самостійно опрацювати пропущені теми і звітуватись перед викладачем у встановленому порядку.

2. Починаючи з другого заняття, на якому здобувач вищої освіти був відсутній без поважних причин, він зобов'язаний його відпрацювати у встановленому порядку.

3. Якщо здобувач вищої освіти на практичному занятті отримав незадовільну оцінку (1-59 балів) він зобов'язаний ліквідувати заборгованість у встановленому порядку.

4. У випадку не ліквідованої заборгованості (п. 1-3) здобувач вищої освіти не допускається до проміжного та підсумкового контролю знань.

5. Порядок ліквідації заборгованостей пропущених занять погоджується між викладачем та здобувачем вищої освіти і може бути виконана у вигляді усної перездачі, підготовки короткого повідомлення на практичному занятті чи розгорнутого реферату на певну тему.

Форми поточного та підсумкового контролю

Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3	Модуль 4	Модуль 5
10%	10%	10%	10%	5%	15%	40%
Поточне опитування	Модульний контроль 1	Поточне опитування	Модульний контроль 2	Тренінг	Самостійна робота	Екзамен
1. Оцінка за поточне опитування визначається як середнє арифметичне з оцінок, отриманих під час занять. Проводиться з тем 1-5	2. Оцінка за модульний контроль виставляється на підставі виконання письмового завдання, а саме: 15 тестових завдань, кожне з яких має 4 бали і 2 теоретичних питання, кожне з яких має по 20 балів.	1. Оцінка за поточне опитування визначається як середнє арифметичне з оцінок, отриманих під час занять. Проводиться з тем 6-11	2. Оцінка за модульний контроль виставляється на підставі виконання письмового завдання, а саме: 15 тестових завдань, кожне з яких має 4 бали і 2 теоретичних питання, кожне з яких має по 20 балів.	Оцінювання розробленого і проведеного тренінгу, щодо конструювання соціальних технологій, способів надання посередницької допомоги клієнту	Оцінювання завдання за результатами підготовленої роботи	Структура екзаменаційного білета: 20 тестів (по 2 бали за кожну правильну відповідь) 2 теоретичні питання (по 30 балів кожне)

Шкала оцінювання здобувачів вищої освіти:

За шкалою університету	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90–100	відмінно	A (відмінно)
85–89	добре	B (дуже добре)
75–84		C (добре)
65–74		D (задовільно)
60–64	незадовільно	E (достатньо)
35–59		FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1–34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)